

Zamyslenia na týždeň po 7. nedeli po Svätej Trojici

Sobota 21. júla 2018

Piesne: ES č. 459, 463

Text: Zjav 3, 1 – 6

„Anjelovi cirkevného zboru sardského napiš: Toto hovorí Ten, ktorý má sedem Božích duchov a sedem hviezd: poznám tvoje skutky, máš meno, že žiješ, a si mŕtvy. 2Prebud' sa a posilňuj ostatky, ktoré začali odumierať, lebo tvoje skutky som nenašiel dostatočnými pred mojím Bohom! 3Pripomeň si, čo si prijal a počul, a zachovávaj (to) i kajaj sa! Ak nebudeš bdieť, prídem ako zlodej, a ani sa nedozvieš, v ktorú hodinu prídem na teba! 4Máš však niekoľko osôb v Sardách, ktoré si nepoškrvnili rúcho; tí budú chodiť so mnou v bielom rúchu, lebo sú toho hodní. 5Kto zvíťazí, takto bude oblečený do bieleho rúcha a nevymažem jeho meno z knihy života, ale vyznám jeho meno pred svojím Otcom a pred Jeho anjelmi. 6Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí cirkevným zborom!“

Zamyslenie nad Božím slovom:

O každé priateľstvo sa treba starať. Priateľstvo dokáže upadať, ak si ľudia prestanú vymieňať informácie a skúsenosti. Ak prestanú mať na seba čas a vzájomnú úctu. Priateľstvo prináša najväčší pôžitok obom stranám, ak sa považujú za seberovné. Nie je zvykom, aby sa náš priateľ zároveň cítil byť nad nami nadradeným, lepším, svätejším. Necítíme sa príjemne, ak priateľ chce byť náš učiteľ a kritik, policajt i sudca, a nás kladie len do úlohy hlúpučkého žiacka. Snáď najzvláštnější priateľský vzťah, do akého sme boli pozvaní, je priateľstvo s Ježišom. On chcel byť našim priateľom, nazval nás tak (J 15, 14 – 15). Ponúkol nám vzťah, ktorého prínos vysoko prevyšuje všetky ostatné priateľstvá. Ako dobrý priateľ nám chce byť blízko, jedná s nami s láskou a pochopením a chce, aby sme si pred Ním vylievali srdce. Nevyzradí tajomstvá. Môžeme Mu dôverovať. Dokonale nám rozumie (J 2, 25). Má na nás čas aj vtedy, keď ľudskí priatelia nezdvíhajú telefóny. Neodbije nás (Mt 11, 28; J 6, 37), Jeho pomoc je vždy nablízku (Mt 28, 20), nerobí Mu problém obetovať sa kvôli nám (J 15, 13). Keď nám hrozí trest za naše hriechy, On vezme trest na seba. Svoju lásku dokázal dokonale. Ale Jeho vzťah s nami nie je žiadne mafiánske priateľstvo. Nebude kryť naše zločiny len preto, že je náš priateľ. Ak treba cirkev, teda Jeho priateľov chrániť, bude to robiť veľmi oddane (Mt 16, 18). Ale ak sa Jeho priatelia nestarajú o vzťah s Ním a spreneverujú sa hodnotám, na ktorých ten vzťah stojí, vie byť prvým kritikom, ktorý nás napomenie urobiť pokánie, to znamená vrátiť sa od hriechov a vlašnosti naspäť k horlivosti a poslušnosti Bohu

(Zjav 3, 3). Len Ježiš vie byť zároveň oddaným priateľom, milujúcim Bohom a Spasiteľom, ale aj nekompromisným kritikom a sudcom, ktorého vyhrážka v liste do Sárd (v. 3b) je vážnejšia ako hociktorá iná, ktorú kedy pohanský svet adresoval cirkvi. Vyzýva nás bdieť, teda prebudiť sa, zvýšiť pozornosť, lebo sme si zdriemli, opantaní zdanlivým fungovaním nášho osobného i cirkevného života. Veď máme na okolí a v spoločnosti dobré meno, že žijeme, prosperujeme, darí sa nám. Hoci v očiach Krista sme niekedy duchovne mŕtvi. Lebo duchovne mŕtvy človek môže oslavovať aj 500. výročie návratu evanjelia do pozornosti ľudí, ale bez obnovenia vzťahu s Ježišom ostáva mŕtvy. Pripomeň si, čo si prijal a počul, a zachovávaj (to) i kajaj sa! (v. 3). Amen.

Modlitba:

„K Tebe volám, lebo ma vypočuješ, Bože; ó, nakloň ku mne svoje ucho, počuj moju reč! Predivne dokáž svoju milosť, záchranca tých, čo sa pred protivníkmi utiekajú pod Tvoju pravicu. Chráň ma ako zrenicu oka! Ukry ma v tône svojich krídel.“ (Ž 17, 6 – 8a). Amen.

Mgr. Marek Ivan, zborový farár v CZ ECAV Bystré